

کمیسیون ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین المللی (یو اس سی آی آر اف) یک نهاد جداگانه و مجزا از وزارت امور خارجه این کشور است. این نهاد توسط کنگره ایالات متحده ایجاد شده و بخش مستقل مشورت دهی است که مورد حمایت هر دو حزب در دولت ایالات متحده آمریکا می باشد و وظیفه اش نظارت در امور آزادی مذهب در سراسر جهان است و سیاست های پیشنهادی را به رئیس جمهور، وزیر امور خارجه، و کنگره عرضه می دارد. کمیسیون ایالات متحده آمریکا روی آزادی مذهبی بین المللی این پیشنهادات را روی حکم تنذیری ما و ضوابطی که در اعلامیه جهانی حقوق بشر و سایر اسناد بین المللی هست، پایه ریزی میکند. گزارش سالانه 2016 شرح سر انجام کار یک ساله این نهاد توسط اعضای هیئت و ماموران مسلکی هست که بد رفتاری ها و خشونت ها را در منطقه مستند میکند و سیاست های مستقل پیشنهادی را به دولت ایالات متحده آمریکا ارائه میدهد. گزارش سالانه 2016 دوره را تحت پوشش قرار میدهد که شروع آن فبروری 1، 2015 و ختم آن فبروری 29، 2016 هست. هرچند، در بعضی موارد این گزارش رویداد های مهم و قابل توجهی را همچنان یاد آوری میکند که بعد از دوره یک ساله یاد شده رخ داده اند.

ایران

یافته های مهم و کلیدی: شرایط آزادی مذهب در ایران، مخصوصاً برای اقلیت های ادیان دیگر به ویژه برای بهاییان و نوکیشان مسیحی، و سنی مذهب بدتر شده است. مسلمانان صوفی مذهب و شیعیان دیگر اندیش همچنان با اذیت و آزار، بازداشت، و زندانی شدن رو برو بودند. از زمانی که رئیس جمهور حسن روحانی در سال 2013 قدرت را به دست گرفت، تعداد افراد از اقلیت های مذهبی به خاطر اعتقادات دینی شان زندانی گردیده اند، بیشتر شده است. دولت ایران هنوز هم به نقض روشمند، مداوم، و فاحش آزادی مذهبی به شمول حبس طولانی، شکنجه، و اعدام های بیشتر، و یا به صورت کلی، به متهم ساختن و اعدام کردن افراد مبنی بر اعتقادات مذهبی آنها ادامه می دهد. اگر چه بنگاه روحانیونی ایران نشان داد که به گرایشات ضد یهودی خویش ادامه دادند، سطح سخن سنجی های آنان به ضد یهودیان توسط ماموران دولتی ایران در طول سال گذشته کاهش یافته است. از سال 1999 به اینسو، وزارت خارجه آمریکا طبق قانون بین المللی آزادی مذهبی (آی آر اف ا)، ایران را به عنوان "کشوری با مسئله ویژه" و یا (سی سی سی) قلمداد نموده است که چنین قلمداد در این اواخر در ماه ژوئیه 2014 صورت گرفت. ماموریت ایالات متحده آمریکا در امور آزادی مذهبی بین المللی باز هم پیشنهاد نموده است که ایران در سال 2016 به عنوان یک کشور سی سی سی قلمداد شود.

پس زمینه

کشور جمهوری اسلامی ایران یک جمهوریت آخوند سالاری است که مذهب فقه جعفری اسلام (شیعه) دوازده امامی را به عنوان مذهب رسمی این کشور میدانند. در حالیکه قانون اساسی ایران مسیحیان، یهودان، و زرتشتیان را به عنوان اقلیت های مذهبی محفوظ می پندارد، هنوز هم جمهوری اسلامی ایران به شهروندانش بر اساس ملحوظات مذهبی و یا عقیدتی تبعیض را روا می دارد چون همه قوانین و مقررات کشور بر بنیاد معیار خاص اسلام شیعه بی استوار است. پنج کرسی در مجلس ایران برای اقلیت های مذهبی، که به رسمیت شناخته شده اند، اختصاص داده شده است (که شامل دو کرسی برای مسیحیان ارمنی، یک کرسی برای مسیحیان آشوری، و یک کرسی هم برای یهودیان و زرتشتیان می باشد). نفوس ایران به کمی بیشتر از 80 میلیون نفر میرسد که در حدود 99 درصد آنها را مسلمانان تشکیل میدهند که 90 درصد آن شیعه و 9 درصد سنی مذهب اند. طبق آمار اخیر، اقلیت های مذهبی تقریباً یک درصد میباشند که شامل بهاییان (300000 تن و بیشتر)، گروه های مذهبی متعدد مسیحی (در حدود 300000)، زرتشتیان (30000 تا 35000) و یهودیان (20000) میشود.

دولت ایران هنوز هم به شهروندانش بر اساس ملحوظات مذهبی و یا عقیدتی تبعیض را روا می دارد چون همه قوانین و مقررات کشور بر بنیاد معیار خاص اسلام شیعه بی استوار است. از زمان انقلاب 1979 تا اکنون، تعداد زیادی از اعضای اقلیت های مذهبی به دلیل هراس از پیگرد و تعقیب قانونی از کشور فراری شده اند. کشتار، بازداشت، شکنجه و بد رفتاری های جسمی بر زندانیان در سال های اخیر افزایش یافته است. همچنان این موارد شامل مسلمانان دیگر اندیش و اقلیت های

مذهبی میشود که اندیشه ها و افکار آنان برای مشروعیت نظام جمهوری اسلامی تهدید آمیز پنداشته می شود. دولت هنوز هم از قوانین مذهبی برای سکوت سازی اصلاح طلبان، از جمله مدافعان حقوق بشر و روزنامه نگاران استفاده می کند تا بتواند مانع اصلاح طلبان شوند که آنها نتوانند از حقوق محفوظ بین المللی آزادی عقیده و از حق بیان شان بهره مند گردند.

رئیس جمهور حسن روحانی از زمان انتخابش در 2013 تا اکنون هنوز هم به وعده هایی که در جریان پیکار انتخاباتی اش برای تقویت حقوق و آزادی های فردی اقلیت های مذهبی داده بود، عمل نکرده است. دولت هنوز هم به شکنجه جسمی، آزار و اذیت، حبس، بازداشت، و زندانی ساختن این افراد ادامه میدهد. حتی بعضی از اقلیت های مذهبی به رسمیت شناخته شده، که در قانون اساسی حقوق ایشان محفوظ دانسته شده است، به شمول یهودی ها، ارمنی ها، آشوری های مسیحی، و زرتشتی ها با آزار و اذیت، هراس، تبعیض، بازداشت، و حبس و زندانی شدن مقابله می کنند. بعضی از شیعه مذهبیان و اقلیت سنی مذهبیان به شمول روحانیون دگراندیش مورد تحقیر، آزار و اذیت قرار گرفته اند و تحت توقیف نگه داشته شده اند. دگراندیشان و مدافعان حقوق بشر بیش از پیش مورد تعدی قرار گرفته اند، قسمی که چندین تن از این افراد به مرگ محکوم و حتی بعضی از آنان به دلیل جرایم در خور اعدام - "دشمنی با خداوند" اعدام شدند.

شرایط آزادی مذهبی 2015 – 2016

مسلمانان: در طی چند سال اخیر دولت ایران مجازات شدید حبس و زندانی کردن را بالای افراد برجسته اصلاح طلب شیعه مذهبیان اکثریت تحمیل نموده است. ماموران دولتی تعداد زیادی از این افراد اصلاح طلب را به جرایم "اهانت به اسلام"، انتقاد از جمهوری اسلامی، و نشر مطالبی که به اصطلاح از معیار های اسلامی منحرف شده بودند، متهم نموده اند. یکی از رهبران شیعه مذهب - آیت الله محمد کاظمی بروجردی همچنان به حبس 11 ساله خود در زندان به سر میبرد، و دولت فعالیت های مذهبی او را ممنوع نموده و منزل و اموال او را ضبط کرده است. او از بدرقتاری ها و خشونت های جسمی و روحی در زندان رنج برده است. نظر به یک گزارش ملل متحد در امور حقوق بشر در ایران در اکتبر 2014، در حدود 150 مسلمانان سنی مذهب به دلایل اعتقادات و فعالیت های مذهبی خویش بازداشت و زندانی شده اند. بیشتر از سی تن به جرم "دشمنی با خدا" منتظر اعدام هستند، که این هم در اقدامات قانونی و دادخواهی های عدلی نا منصفانه رخ داده است. رهبران اقلیت های سنی مذهب قادر نیستند تا برای خود مسجدی در تهران اعمار نمایند و گزارش های داشته اند که مورد تعدی قرار می گیرند که از جمله می توان محدودیت ها در انجام مراسم مذهبی و حبس و تعدی روحانیون سنی مذهب و ممنوع ساختن آموزه های سنی در مدارس دولتی را بر شمرد. ماموران دولتی ایران آثار ادبی و مساجد سنی مذهبیان را در شرق ایران ویران کرده اند.

دولت ایران همچنین به آزار و اذیت و بازداشت اقلیت های مسلمانان صوفی مذهب، به شمول رهبران و علمای برجسته نعمت الهی گونابادی، و وضع محدودیت ها و ویران نمودن مراکز دعا و عبادت و حسینیه ها (دیدارگاه های مذهبی) پرداخته و ادامه داده است. در طی سال گذشته، ماموران دولتی ایران صد ها تن از صوفی ها را حبس، زندانی و جریمه نموده و آنها را تازیانه زده اند. در ماه ژوئن سال 2015 یک دادگاه جرمی عباس صالحیان را به جرم "ارتکاب عمل حرام با تبلیغ عقاید گونابادی درویش" به 74 تازیانه محکوم نمود. در ماه مه 2014، در حدود 35 تن از صوفی مذهبیان به دلایل مذهبی و اعتقادات و فعالیت های مذهبی شان بازداشت و هر یک برای مدت سه ماه الی چهار سال زندانی شدند. بر علاوه، 10 تن از فعالان صوفی مذهب همچنان در زندان به سر می بردند و یا منتظر پیگرد قانونی و عدلی و یا اتهامات بر علیه ایشان هستند. تلویزیون دولتی ایران همیشه برنامه هایی پخش می کند که صوفیسم و یا عرفان گری را دیو سار می کند.

بهاییان: بهاییان بزرگترین اقلیت غیر مسلمانان در ایران اند که از دیر زمانی مورد بی حرمتی شدید قرار گرفته و به ویژه از لحاظ آزادی مذهبی حقوق شان از دیر زمانی زیر پا گذاشته شده است. نفوس بهاییان در ایران حد اقل به 300000 تن می رسد ولی دولت آنها را به دید "مرتد و کژکیش" می بیند. بنا بر این، دلایل سرکوبی بهاییان از دید دولت ایران ارتداد و از دین برگشتگی شان است. از سال 1979 به این طرف، دولت ایران بیشتر از 200 تن از رهبران بهاییان را کشته و یا اعدام نموده است و بیشتر از 10000 تن از بهاییان را از وظایف حکومتی و دانشگاه ها برکنار نموده است. اگر چه دولت ایران

اعلام نموده که بهاییان میتوانند از ادانه به دانشگاه ها بروند اما سیاست ممنوعیت بهاییان از تحصیلات عالی هنوز هم پابرجاست. از ده سال به اینسو، در حدود 850 تن از بهاییان الکی و بر پایه ی داوری و ترجیح فردی مورد بازداشت قرار گرفته اند.

از ماه فوریه 2016 تا اکنون، حد اقل 80 تن از بهاییان فقط به خاطر عقاید مذهبی در زندان به سر می برند. در جمله هفت تن از رهبران بهایی شامل اند که می توان از فریبا کمال آبادی، جمال الدین خان جانی، عفیف نایمی، سید رضایی، مهوش ثابت، بهروز توکلی، و وحید تیز فهم یاد آور شد. همچنان میتوان از زندانی های بهایی یاد کرد که استادان و کارمندان اداری موسسه تحصیلات عالی بهایی می باشند و در آخر همین دوره بعضی از آنها رها شده اند. در طول یک سال گذشته ده ها تن بهاییان در سراسر کشور بازداشت شده اند. در ماه ژانویه سال 2016، در استان گلستان، 24 تن بهاییان به جرم فعالیت های مذهبی و عضویت در گروه های مذهبی از 6 الی 11 سال زندانی شدند. در ماه نوامبر سال 2015، حد اقل 20 تن بهاییان در شهر های تهران، اصفهان، و مشهد ناگهانی از خانه های شان دستگیر و بازداشت شدند و اموال شان ضبط شده است. این سختگیری ها و پیگیری ها شامل بستن مغازه های حدود 30 تن بهاییان بعد از بزرگداری عید های بهایی بوده است. در ماه آوریل و مه، ماموران 35 مغازه بهاییان را، اینکه آنها عید شان را تجلیل نتوانند، مسدود کردند. در ماه آوریل، در همدان، حد اقل 13 تن بهاییان به جرم "فتنه علیه نظام" بازداشت شدند. این افراد هنوز رسماً محکوم نشده اند. در جریان سال تحصیلی 2015-2016، تعداد زیادی از جوانان بهایی نمرات بالا در امتحانات معیاری داشتند، ولی وقتی ماموران آموزش و پرورش و تحصیلات عالی از هویت مذهبی ایشان آگاه شدند، یا به ایشان اجازه ندادند تا وارد دانشگاه ها شوند و یا هم در جریان سال اکادمیک از دانشگاه ها اخراج گردیدند.

مسیحیان: در طول سال گذشته چندین رویدادی رخ داده است که ماموران دولتی ایران به کلیسا ها تاخت و تاز نموده و یورش برده اند، اعضای کلیسا را تهدید نموده اند، و رهبران و عبادت کنندگان کلیسا را بازداشت نموده و زندانی ساخته اند. از سال 2010 تا اکنون، ماموران دولتی ایران خود سرانه در حدود 550 تن از مسیحیان را در سراسر کشور بازداشت نموده و تحت توقیف نگه داشته اند. از ماه فوریه 2016 تا به حال در حدود 90 تن از مسیحیان به دلیل اعتقادات مذهبی و یا فعالیت های مذهبی شان یا در زندان به سر برده اند و یا هم تحت توقیف قرار داده شده اند، و یا هم منتظر داد رسی خویش بوده اند.

در طول سال، بعضی از مسیحیان از جمله سعید عابدینی (در ژانویه 2016 رها گردید) و فرشید فتیح (در دسامبر 2015 رها گردید) که هر دو به جرم افکار برای مدت طولانی محکوم شده بودند، از زندان رها شدند. عابدینی پیش از وقت رها شد چون ایران و امریکا یک زندانی را تبادل کردند. عابدینی به دلیل فعالیت های مذهبی اش در نهضت کلیسای مسیحیان به جرم "تهدید به امنیت ملی ایران" به هشت سال زندان محکوم گردیده و مجرم شناخته شده بود. فتیح هم برای دراز مدت به جرم پرونده سازی شده امنیتی مرتبط با فعالیت های مذهبی که او داشت در زندان به سر میرد.

در طول این گزارش، گروه های حقوق بشر در داخل ایران گزارش دادند که بد رفتاری های جسمی و لت و کوب مسیحیان در زندان ها افزایش یافته است. بعضی از فعالان معتقد اند که چنین خشونت های بدنی علیه نوکیشان مسیحی رخ داده است که آنها رهبران کلیسا های مخفی بودند و اتهامات علیه آنان این بوده است که آنها می خواستند دیگران را به آیین مسیحیت دعوت نمایند. در ماه دسامبر 2015، ماموران دولتی ایران به تعدادی از خدمات کریسمس تاخت و تاز نموده و یورش بردند و در حدود دوازده تن از اعضای کلیساها در تهران را بازداشت نمودند. در آوریل 2015 یک دادستان انقلابی 13 تن را به جرم گرویبندن به آیین مسیحی در سال 2013 به یک سال زندان و دو سال ممنوع الخروج محکوم نمود.

یهودیان و زرتشتیان: دولت ایران به پخش کردن اظهارات ضد یهودیت و هدف قرار دادن جامعه یهودیان به خاطر "روابط نزدیک با اسرائیل" ادامه می دهد، هر چند این موارد به پیمانانه سال های قبل آن قدر چشمگیر نبوده است. در سال 2015 روحانیون بلند رتبه در مساجد اظهارات ضد یهودی شان را ادامه دادند. برنامه های متعددی در تلویزیون دولتی نشر می شوند که پیام های ضد یهودی را ترویج می کنند. تبعیض رسمی دولت علیه یهودیان هنوز هم گسترده بوده است که به ترویج

فضای تهدید آمیزی برای اجتماع یهودیان پرداخته است. یک مورد مثبتی که دیده میشود، این است که دولت دیگر لازم نمیداند تا شاگردان یهودی در یوم سبت در کلاس های درسی ایشان حاضر باشند. در سال های اخیر، تعدادی کثیری از زرتشتیان از شرایط تبعیض آمیز شدید و سرکوب گری رنج برده اند. حد اقل چهار تن از زرتشتیان، که در سال 2011 به دلایل تبلیغ آیین زرتشتی، کفرگویی، و سایر اتهامات دورغین و پرونده سازی شده محکوم گردیده بودند، هنوز هم در زندان به سر می برند.

مدافعان حقوق بشر و روزنامه نگاران: ماموران دولتی ایران به طور همیشگی روزنامه نگاران، وبلاگ نویسان، و مدافعان حقوق بشر را که کدام مطلب انتقادی را در مورد انقلاب اسلامی و یا دولت ایران می گویند و یا می نویسند، تحت توقیف قرار داده و آنها را آزار و اذیت میکنند. در دو سال گذشته تعداد زیادی از وکلای حقوق بشر که از حقوق بهاییان و مسیحیان در محاکم دفاع نموده بودند، زندانی و یا هم از کشور فراری شده اند. بر علاوه، در ماه اگست سال 2015 یک دادستان انقلابی محمد علی طاهری، یک استاد دانشگاه و بنیانگذار جنبش های عرفانی (عرفان حلقه) را به جرم درخور اعدام "فساد در روی زمین" به مرگ محکوم نمود. در ماه اکتبر سال 2011، طاهری هم به جرم "توهین به مقدسات مذهبی" به دلیل نشر چندین کتاب روی موضوعات عرفانی محکوم به پنج سال زندان و 74 تازیانه شد. گزارش هایی وجود دارد که طاهری از زمان محکومیت تا به حال در قید انفرادی به سر میبرد. بعضی از مقتدیان و پیروان طاهری هم بر همان اساس به جرم محکوم شده اند که هر کدام از یک الی پنج سال در حبس به سر میبرند. تا آخر تهیه این گزارش، طاهری با چند تن از پیروانش هنوز هم در زندان بوده اند.

سیاست ایالات متحده آمریکا :

دولت ایالات متحده آمریکا از سال 1980 به اینسو هیچ نوع ارتباطات رسمی دیپلماتیک با دولت ایران نداشته است، هر چند ایالات متحده به حیث جزئی از گروه کشور های پی 1+5 (چین، فرانسه، روسیه، برتانیه کبیر، ایالات متحده و آلمان) در مذاکرات هسته ای در امور برنامه هسته ای ایران اشتراک داشته است. در ژوئیه 2015، کشور های پی 1+5، اتحادیه اروپا، و ایران اعلام نمودند که به یک برنامه عملی جامع مشترک (جه، سی، پی، او، ا) دست یافته اند تا تضمین کند که برنامه هسته ای ایران به طور خاص صلح آمیز است. به تاریخ 16 ژانویه "روز تطبیق" (جه، سی، پی، او، ا)، ایالات متحده و اتحادیه اروپا شروع کردند به لغو تحریم ها علیه ایران به خاطر برنامه هسته ای ایران. با وجود (جه، سی، پی، او، ا)، ایالات متحده هنوز هم تحریم ها را به خاطر نقض حقوق بشر در ایران، بنیاد گری تروریسم، و برنامه موشک های بالستیک ایران، تحمیل میکند. به گفته وزارت خارجه آمریکا، این تحریم ها به منظور هدف قرار دادن دولت ایران هست، نه ملت ایران.

در ژوئیه 1، 2010 رئیس جمهور باراک اوباما "سیسادا" را در قوانین به امضا رسانید که به معنی لایحه جامع تحریم ها، پاسخگویی، و محرومیت ایران است (195-111 پی. ال) که تخطی ها و نقض جدی ایران را در امور حقوق بشر، از جمله سرکوبگری آزادی مذهبی مورد تأکید قرار میدهد. سیسادا لازم می داند تا رئیس جمهور به کنگره فهرستی از ماموران دولت ایران و یا افرادی که برای آنها و یا از طرف آنها کار میکنند را تحویل بدهد که مسئول نقض حقوق بشر و خشونت ها در عرصه آزادی مذهبی بوده اند تا آنان نتوانند وارد خاک ایالات متحده آمریکا شوند و همچنان تمام دارایی های آنان ضبط شود. در اگست سال 2012 رئیس جمهور قطعنامه کاهش تهدید ایران و قطعنامه حقوق بشر سوریه سال 2012 (ایچ آر. 1905/ پی. ال. 112-239) را به امضا رسانید که محدوده تحریم های مرتبط به حقوق بشر را بالا میبرد و این در سیسادا گنجانیده شده است. در پنج سال اخیر، بنابر نقض حقوق بشر در ایران، ایالات متحده آمریکا محدودیت های ویزا را به روی ایران وضع نموده است و همچنان دارایی های 19 تن از ماموران ایرانی و 18 مرجع ایرانی را به دنبال سیسادا، (آی تی آر اس ایچ آر ا)، و غیره فرمان های اجرایی مسدود کرده است.

در جریان سال قبل، سیاست ایالات متحده آمریکا در قبال حقوق بشر در ایران شامل ترکیبی از بیانیه های عمومی، فعالیت های چند جانبه، و اعمال تحریم های یک جانبه بالای ماموران دولتی در ایران و نهاد های زیربسط به خاطر تخطی از حقوق

بشر بوده است. در جریان گزارشات، ماموران بلند رتبه ایالات متحده ی آمریکا در بیانیه های عمومی سیاست خارجی شان از دولت ایران خواستند تا به حقوق بشر شهروندان شان به شمول آزادی عقیده و مذهب احترام بگذارند. در ماه دسامبر 2015 برای سیزدهم سال در پی هم، دولت ایالات متحده ی آمریکا حمایت و ضمانت خود را از یک قطعنامه موفق در نشست همگانی سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر در ایران بیان نمود که 76 بر 35 رای کسب نموده و تصویب شد و 68 رای ممتنع داشت. این قطعنامه دولت ایران را به دلایل سابقه بد در نقض حقوق بشری به شمول تخطی های آزادی مذهب و بد رفتاری های متداوم علیه اقلیت های مذهبی محکوم نمود.

در جریان سال، رئیس جمهور اوباما و وزیر خارجه جان کری به طور علنی خواستند تا کشیش ایرانی - آمریکایی، سعید عابدینی، رها شود. به تاریخ 16 ژانویه 2016، دولت اوباما اعلام نمود که در تبادل با هفت تن از زندانیان ایرانی در آمریکا، رهایی آقای عابدینی و سه تن دیگران آمریکایی ها از زندان های ایران پابرجاست. در آخر همان ماه، عابدینی به ایالات متحده برگشت.

به تاریخ 28 ژوئیه 2014 وزیر خارجه، جان کری، باز هم از ایران به عنوان "کشوری با مسئله ویژه" نام برد. وزیر خارجه فعالیت رئیس جمهور در قبال ایران را چنین ارائه نمود: "محدودیت های موجود در امور سفر به ایران به دلایل تخطی های جدی و بد رفتاری های حقوق بشری در بخش 221 (ا) (1) (سی) قطعنامه کاهش تهدید ایران و قطعنامه حقوق بشری سوریه سال 2012، به دنبال بخش 402 (سی) (5) این قطعنامه است." چنین نامزدی قبلی در سال 2011 یکی از ماده های پیش بینی شده را در سیسادا به عنوان فرمان رئیس جمهور نقل قول نموده بود. برعکس سیسادا، (آی تی آر اس ایچ آر ا) حاوی هیچ گونه قید و شرط خاصی نیست که از نقض آزادی مذهبی استناد کند.

پیشنهادات

بر علاوه ی این پیشنهاد توسط (یو اس سی آی آر اف)، که دولت ایالات متحده ی آمریکا باید به قلمداد نمودن ایران به عنوان یک "کشوری با مسئله ویژه" و یا (سی پی سی) ادامه بدهد، پیشنهاد می کند که دولت ایالات متحده آمریکا موارد ذیل را در نظر بگیرد:

- به رغم تفاهم هسته یی پی 1+5، آمریکا باید در هر زمان ممکن تخطی های آزادی عقیده و یا مذهب و مواردی که در ارتباط به حقوق بشر را که توسط دولت ایران صورت می گیرد، آن ها را جزء از بحث های دو جانبه و یا چند جانبه با مقامات ایرانی در نظر بگیرد و با همکاری نزدیک با دوستان اروپایی و سایر طرفداران خود از طریق ترکیبی از دفاع، دیپلماسی، و تحریم های هدفمند بالای دولت ایران فشار وارد نماید.
- آمریکا باید به صحبت های عمومی و علنی خود در بالاترین سطح در مورد نقض حقوق و آزادی مذهبی در ایران ادامه بدهد، و در مطبوعات تأکید نماید که همه افرادی که به دلایل اعتقادی و مذهبی زندانی شده اند باید آزاد شوند، و ضرورتی را برجسته بسازد تا جامعه بین المللی بتواند مقامات را در قضایای مشخص مورد بازپرسی قرار بدهد.
- آمریکا باید به شناسایی مقامات و ادارات دولتی ایران که مسئول تخطی های شدید آزادی مذهب و عقیده بوده اند ادامه بدهد، و قسمی که مشخص شده است طبق قانون تحریم های جامع ایران، پاسخگویی، و قانون سرمایه گذاری سال 2010 (سی آی اس اِ دی اِ) دارایی های مسئولان چنین تخطی ها را مسدود کند، و ورود آن ها را به ایالات متحده آمریکا ممنوع سازد.
- آمریکا باید به ایران یاد آور شود که در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران باید ایران با گزارشگر ویژه ی سازمان ملل متحد همکاری کامل نماید و به گزارشگران ویژه و گزارشگران ویژه ی سازمان ملل متحد در امور حقوق و آزادی عقیده و مذهب اجازه بدهد تا آنها بتوانند وضعیت را از نزدیک مشاهده نمایند. همچنان آمریکا باید به حمایت از

قطعنامه سالانه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در تقبیح تخطی های شدید حقوق بشر به شمول آزادی مذهب و عقیده در ایران ادامه بدهد و ماموران دولتی را که در چنین تخطی ها سهیم بوده اند، مسئول بداند.

- آمریکا باید از بودجه ی اختصاصی آزادی اینترنت استفاده نماید تا بتواند زمینه ها را برای توسعه و دسترسی به تکنولوژی و برنامه های جدید گسترش بدهد تا با سانسور مقابله صورت بگیرد و کمک نماید تا اطلاعات آزادانه بتواند داخل و خارج از ایران شود.

کنگره ی ایالات متحده آمریکا باید:

- پیشنهادات اصلاحی لوتنبرگ را دوباره تصویب نموده و آن را دائمی سازد چون این پیشنهادات اصلاحی از اقلیت های مذهبی ایران و سایر افراد مورد آزار و اذیت حمایت و پشتیبانی می کند که این افراد در ایران به دنبال پناهندگی به ایالات متحده آمریکا هستند. باید کار روی این موضوع صورت بگیرد تا به رئیس جمهور صلاحیت گسترده داده شود تا این افراد و گروه ها ، که به دلایل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه مشخص اجتماعی و به دلایل اعتقادات سیاسی آنان که در هراس به سر می برند و مورد هدف قرار میگیرند، را به طور مشخص مهاجرین پناهنده تعریف نماید.